

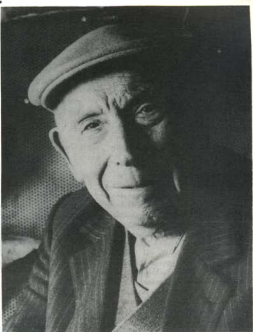
ANTONI MAS I GARRETA, HA MORT

Antoni Mas i Garreta ha mort a l'edat de 84 anys. Va néixer a la mateixa casa del carrer del Carril on ara ha mort, en el sí d'una família aragonesa. El seu pare s'establí, doncs, a Vila-seca com a ferrer; la professió que ell, el seu fill "Antoni" va aprendre a casa seva i que després exercí amb èxit durant tota la seva vida.

L'extraordinari amor i dedicació a la seva professió van fer d'Antoni Mas, un personatge singular; algú que feia quelcom més que les feines tradicionals dels ferrers, centrades principalment en els treballs per a l'agricultura i la construcció. La ferreria d'Antoni Mas era quelcom més. A ell li agradava treballar el ferro cap a camins més artístics i més a més el seu establiment era un centre de reunió obligat de molts vilasecans. Les tertúlies que s'hi feien demostraven clarament l'ambient d'humanisme que s'havia anat creant al voltant de la seva persona. La ferreria de ca Antoni Mas era diferent de les altres; era visita quasi obligada dels forasters.

Ara, en el moment de la desaparició d'aquest popular i estimat artesà vilasecà, és lògic fer un petit repàs a la seva vida i obra. Cal recordar-ho, cal deixar-ne constància. Per exemple, quant a distincions personals citares: Primer Premi al Concurs Provincial d'Artesania (1943); Primer Premi al mateix concurs l'any 1951; Diploma d'Honor al Concurs Regional d'Artesania celebrat a Lleida l'any 1958, i Medalla de l'Artesa Distingit l'any 1971. Pel que fa al capítol d'exposicions de les seves obres hem de dir que en celebrà una a Lleida (1957), dues a Reus (1942 i 1968), dues a Salou (1988 i 1977), tres a Cambrils (1951, 1952 i 1973), tres a Vila-seca (1934, 1948 i 1973) i, cinc a Tarragona (1940, 1951, 1952, 1954 i 1972).

El seu treball, la seva obra, la seva vida han estat notícia en la premsa escrita en més de cinquanta ocasions; aquesta documentació la guarda acuradament la seva família.

Antoni Mas, en una fotografia recent, efectuada per Carles Fargas.

Finalment hem de parlar de la seva obra, dels seus ferros. Catalogar la seva producció requeriria molt d'espai i molt de temps; és una tasca que caldrà fer un dia o altre car sens dubte, aquest seria el millor homenatge que es podria retre a Antoni Mas i Garreta. L'obra que ens ha deixat és enorme i variada: eines de la seva pròpia professió; estris de la pagesia com arades, aixades, destrals, relles; peces per a la construcció com baranes, portes, trucadors, aplics, llampars, balcons; peces per a la llar com són les eines pel foc, molles, pales, forques... Tot això en nombre incalculable que es podria trobar en moltes cases vilasecanes.

Com a obres més destacables cal esmentar els escuts, vint-i-cinc repujats, creus de terac com la de Capafons i la nostra Creu de la Beguda. També s'ha de citar les llampars i llànties d'església com

la de Sant Llorenç de Lleida, la de Poble de Cérudes, les quatre de Santa Maria del Mar de Salou; les quatre de la Sang de Reus; les set de Riudecanyes, i les vuit de l'església de Vila-seca. Comptem així mateix els escuts dels Àrmats de Torredembarra. I pel que fa a portes, reixes de finestres o jardins, podem trobar-ne diverses a Vila-seca mateix, a Cambrils, a la Cava, a Reus (xalet Adell), a Salou (xalet de l'Alemana, síndic golf), o les dues del Castell d'Escornalbau.

Aquest podria ser el nostre reconeixement a la vida i obra d'Antoni Mas i Garreta, arq que ens ha deixat. Ja en vida però. EL PONT DE FUSTA li va dedicar un "Perfil humà" (Setembre, 1982).